Prima instanţă: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. Valentina Suruceanu)
Dosarul nr. 2r-1672/25
(2-25083551-02-25r-19082025)

D E C I Z I E

16 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Societatea cu Răspundere Limitată ”FACTORY SOLUTIONS”, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 1 iulie 2025, prin care s-a respins cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”FACTORY SOLUTIONS” împotriva debitorului Andrian Sacinev, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, privind înlocuirea succesorului în drepturi în cadrul procedurii de executare,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 11 iunie 2025 prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată ”FACTORY SOLUTIONS” (*în continuare SRL”FACTORY SOLUTIONS”*), a depus o cerere împotriva debitorului Andrian Sacinev, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, privind înlocuirea succesorului în drepturi în cadrul procedurii de executare.

În motivarea cererii depuse s-a invocat că la 10 aprilie 2024 prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, nr. 2-1633/2023 cererea de chemare în judecată depusă de BC”MAIB”SA a fost admisă integral și s-a dispus încasarea datoriei totale în mărime de 162271,37 lei.
Relevă că, la 22 mai 2024 a fost înaintat spre executare silită documentul executoriu nr. 2-1633/23 din 10 aprilie 2024.
Susține că, la 20 martie 2025, creditorul procedurii de executare BC”MAIB”SA, în calitate de cedent și SRL”FACTORY SOLUTIONS” în calitate de cesionar, au încheiat contractual de cesiune a creanței nr. 15/03/25, în baza căruia SRL”FACTORY SOLUTIONS” a preluat creanța conform documentului executoriu.
Remarcă că, în temeiul art. 823, alin. (3) Cod civil, SRL”FACTORY SOLUTIONS” a preluat creanța menționată supra a creditorului procedurii de

executare BC”MAIB”SA, devenind succesorul în procedura de executare a creditorului urmăritor.
Afirmă că, în coroborare cu norma legală precitată și stipulările contractuale din contractul de cesiune a dreptului de creanță din 20 martie 2025, Anexa nr. 2 din 20 martie 2025, la contractul de cesiune menționat supra, de către cedentul BC”MAIB”SA a fost predate cesionarului SRL”FACTORY SOLUTIONS” dreptul asupra creanțelor cesionate.
Indică că, prin Actul de predare-primire și Anexa nr. 2 din 20 martie 2025, la contractul de cesiune nr. 15/03/25, cedentul BC”MAIB”SA a predat, iar SRL”FACTORY SOLUTIONS” a primit actele aferente în baza cărora au apărut, s-au garantat și s-au modificat creanțele cesionate, printre care, în Anexa nr. 2 este indicat suma datorată la ziua semnării contractului de cesiune.
Solicită înlocuirea creditorului BC”MAIB”SA cu succesorul în drepturi SRL”FACTORY SOLUTIONS” în procesul de executare a documentului executoriu nr. 2-163/2023 din 10.04.2024 emis de Judecătoria Hîncești, sediul Central privind încasarea de la Andrian Sacinev, în beneficiul BC”MAIB”SA, a datoriei.

2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 1 iulie 2025, s-a respins cererea depusă de SRL”FACTORY SOLUTIONS” împotriva lui Andrian Sacinev, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, privind înlocuirea succesorului în drepturi în cadrul procedurii de executare, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 1 august 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL”FACTORY SOLUTIONS”, în persoana administratorului Anastasia Graur, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 1 iulie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea de înlocuire a creditorului cu succesorul în drepturi.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, la 10 aprilie 2024 prin hotărârea Judecătoriei Hînceşti, sediul Centru, nr. 2-1633/23 acţiunea a fost admisă integral şi s-a dispus încasarea datoriei în mărime de 162271,37 lei. Ulterior la 22 mai 2024 a fost înaintat spre executare documentul executorii nr. 2-1633/23 din 10 aprilie 2024, în sumă 162271,37 lei. La data de 20 martie 2025, creditorul procedurii de executare

BC”MAIB”SA, în calitate de cedent şi SRL”FACTORY SOLUTIONS”, în calitate de cesionar, au încheiat contractul de cesiune a creanței nr. 15/03/25, în baza căruia SRL”FACTORY SOLUTIONS” a preluat creanța în limita hotărârii judecătoreşti şi cheltuielile debitoriale (taxa de stat, taxa de intentare a procedurii de executare, alte cheltuieli efectuate pe marginea procedurii de executare). Iar la 12 iunie 2025, recurentul sa adresat cu o cerere de chemare în judecată cu privire la înlocuirea creditorului cu succesorul său în drepturi în cadrul procedurii de executare.
Relevă că, conform pct. 2.1 din contractul de cesiune nr. 15/03/25 din 20 martie 2025, cedentul cesionează, iar cesionarul preia drepturile de creanță ale cedentului (în partea ce ține de soldul creditului, dobânda contractuală și cheltuielile debitoriale), inclusiv viitoare, care rezultă din contractele încheiate între cedent şi contractanții săi (în continuare ”debitori”), 2.2. Odată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile şi alte drepturi accesorii creanțelor, care rezultă din contractele încheiate între cedent şi debitorii săi, inclusiv - dreptul de a calcula pentru perioada de pînă la cesionarea creanțelor, cât şi pentru perioada după cesionarea creanțelor, doar a dobânzilor contractate, a comisioanelor contractuale, în limita ce nu poate depăși Legea 202/2013.
Relevă că, BC”MAIB”SA, în calitate de cedent, a cedat către SRL”FACTORY SOLUTIONS”, creanțele specificate în Anexa nr. 2, iar cesionarul SRL”FACTORY SOLUTIONS”. Conform pct. 2.6 din contractual de cesiune “creanțele se consideră cesionate din momentul semnării de către părţi a actului de predare-primire a creanțelor”, deci cesionarul devine creditor imediat după semnarea contractului şi actelor aferente, nu la o dată ulterioară cu careva grevări. Anexa nr. 2 a contractului prevede volumul individual şi total al creanțelor cesionate. În cazul în care instanţei nu îi erau clare unele circumstanțe sau aspecte urma să aplice direct prevederile art. 269 Cod procedura civila, alin. (4) încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanţilor la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanţilor la şedinţa de judecată. Anume pentru unele aspecte ce devin neclare, legiuitorul a şi prevăzut ca excepție citarea părților în proces, fapt ce urma a fi întreprins de către instanţa de judecată. Mai mult ca atât ar fi putut atrage în proces şi pe cedent pentru a oferi explicațiile de rigoare.
Consideră că, instanţa eronat a interpretat norma procedurală şi anume nu a făcut distincție între calitatea procesuală activă şi cea pasivă. Nu a examinat diligent probele anexate la cererea de înlocuire a părții în cadrul procedurii de executare care se află în gestiunea executorului judecătoresc Petru Chirtoacă, ultimul fiind atras în proces. Într-o logică de idei instanţa ar face referire la faptul că creditorul cesionar nu are calitate procesuală. Fapt apreciat incorect, or, art. 70 din Codul de procedură civilă, prevede expres că cesiunea poate avea loc la orice fază a procesului, iar odată cu cesiunea creanței creditorul cesionar ia locul creditorului

cedent.
Punctează că, atât art. 47 din Cod de executare cât şi art. 70 din Cod de procedură civilă prevăd cesiunea creanței în orice fază a procesului, atât în faza aflării acţiunii pe rolul instanţei de judecată cât şi în procesul de executare silită. Interpretarea instanţei precum că, procesul nu este în fază activă, adică pe rolul instanţei la momentul înaintării cererii de înlocuire a creditorului cu succesorul său în drepturi, asta fiind un element cheie pentru a admite o astfel de cerere, o catalogăm ca o interpretare eronată şi grosolană a procedurii civile. Cererea prin care cel ce intervine în proces invocă un drept al său, motivând însă că este dreptul disputat în litigiu şi că i-a fost transmis pe cale convențională de către una din părţi după declanșarea litigiului, nu constituie o cerere de intervenție în interes propriu ci o cerere prin care se învederează instanţei faptul transmiterii convenționale a calității procesuale a uneia dintre părţi. Terțul care formulează această cerere nu dobândește calitatea procesuală de intervenient în interes propriu ci preia calitatea procesuală a părții care i-a înstrăinat dreptul, fiind şi în litigiu, în limitele dreptului transmis, succesor cu titlu particular al acestuia.
Indică că, determinarea calității procesuale active şi a calității procesuale pasive a părților într-un proces civil poartă multiple implicații pe plan procesual, având o importanţă deosebită încă din momentul incipient al procesului, deoarece, pentru a promova o acțiune în judecată este important a se identifica atât persoana căreia legea îi acordă dreptul la acțiune în sens activ, cât şi persoana împotriva căreia se îndreaptă acţiunea.
Consideră că, este eronat şi argumentul instanţei precum că o procedură de executare active în sensul art. 47 Cod de executare, nu există. Acest argument este combătui de anexele la cererea de chemare în judecată, şi anume copia titlului executoriu şi încheierea de intentare a procedurii de executare emisă de executorul judecătoresc Petru Chirtoacă.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea de înlocuire a creditorului cu succesorul în drepturi.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 19 august 2025.
6. Intimatul Andrian Sacinev, intervenientul accesoriu Petru Chirtoacă, deși au fost informați despre examinarea recursului, nu au prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând motivele invocate în recurs şi studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră recursul întemeiat şi care urmează a fi admis, cu

casarea încheierii primei instanţe şi restituirea cauzei în instanța de fond, din următoarele considerente.

8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.
11. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele argumente.
12. Cadrul relevant speței sunt prevederilor art. 823 alin. (1) din Codul civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Alin. (2) prevede că cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.
13. Conform prevederilor art. 827 alin. (1) din Codul civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. Iar alin. (2) al aceluiași articol, prevede că o dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
14. Conform prevederilor art. 47 alin. (1) din Codul de executare, în cazul ieşirii uneia dintre părţi din procedura de executare (decesul persoanei fizice, dizolvarea persoanei juridice sau reorganizarea ei, cesiunea creanţei, preluarea datoriei), instanţa de judecată examinează cererea privind înlocuirea acestei părţi cu succesorul ei în drepturi în conformitate cu art.70 din Codul de procedură civilă. Alin. (2) prevede că toate actele săvîrşite în cadrul procedurii de executare pînă la înlocuirea părţii în procedura de executare cu succesorul ei în drepturi sînt obligatorii pentru acesta din urmă în măsura în care actele ar fi fost obligatorii pentru partea care a fost înlocuită. Potrivit alin. (3), succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procedurii de executare.
15. Conform prevederilor art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul

ieşirii uneia dintre părţi din raportul juridic litigios sau din raportul stabilit prin hotărîre judecătorească (deces, reorganizare, cesiune de creanţă, transfer de datorie şi alte cazuri de subrogare), instanţa permite înlocuirea părţii cu succesorul ei în drepturi. Succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procesului. Iar potrivit alin. (2), actele săvîrşite pînă la intrarea în proces a succesorului sînt obligatorii lui în măsura în care ar fi fost obligatorii persoanei pe care succesorul în drepturi a subrogat-o.

16. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond pripit a ajuns la concluzia privind respingerea cererii depusă de SRL”FACTORY SOLUTIONS”.
17. Colegiul remarcă că, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, în cazul transmiterii dreptului litigios sau a creanței stabilite prin titlu executoriu, succesorul în drepturi poate solicita înlocuirea părții în procedura de executare, cu condiția dovedirii existenței raportului juridic de succesiune (cesiune de creanță) și a caracterului transmisibil al creanței.
18. De asemenea, instanța este obligată să examineze cererea sub toate aspectele de fapt și de drept, asigurând respectarea principiilor contradictorialității, rolului activ al judecătorului și accesului efectiv la justiție.
19. Colegiul constată că instanța de fond a respins cererea de înlocuire a creditorului cu succesorul său în drepturi în mod pripit, fără a asigura o examinare completă și efectivă a circumstanțelor cauzei.
20. Instanța de fond a reținut, în esență, că procedura civilă s-a finalizat prin pronunțarea hotărârii judecătorești, iar la momentul examinării cererii nu ar exista nici un proces pendinte și nici o procedură de executare în sensul legii, concluzionând că nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea instituției succesiunii în drepturi procedurale. Totodată, instanța a apreciat că cesionarul urmează să-și valorifice drepturile pe o altă cale, nu prin intermediul cererii de înlocuire a părții.
21. Colegiul civil nu poate reține aceste concluzii ca fiind legale și întemeiate, fiind eronată constatarea instanței de fond privind inexistența unei proceduri de executare, or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, în temeiul titlului executoriu nr. 2-1633/23 din 10 aprilie 2024, prin încheierea executorului judecătoresc din 22 mai 2024, a fost intentată procedura de executare silită împotriva debitorului Sacinev Andrian. Or, această circumstanță confirmă existența unei proceduri de executare în curs, care nu a fost finalizată prin executarea integrală a obligației sau prin încetarea executării în condițiile legii.
22. Prin urmare, concluzia instanței de fond precum că nu ar exista o procedură de executare în sensul art. 47 din Codul de executare contravine probelor administrate la dosar și denotă o apreciere superficială a materialului probator.

23. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că, instanța de fond a interpretat în mod restrictiv și eronat prevederile art. 70 din Codul de procedură civilă și art. 47 din Codul de executare. Or, din conținutul acestor norme rezultă expres că succesiunea în drepturi este posibilă nu doar în faza judecării cauzei, ci și în faza executării silite, precum și în orice etapă a acesteia.
24. Contrar celor reținute de prima instanță, faptul că litigiul de fond a fost soluționat prin hotărâre judecătorească nu exclude aplicabilitatea instituției succesiunii în drepturi, deoarece raportul juridic stabilit prin hotărâre continuă să existe în faza executării, iar dreptul de creanță consacrat prin titlul executoriu rămâne susceptibil de transmitere.
25. Colegiul subliniază că scopul reglementărilor privind succesiunea procesuală constă în asigurarea continuității raportului juridic, inclusiv în faza executării silite, atunci când drepturile sau obligațiile sunt transmise către un terț, cum este cazul cesiunii de creanță.
26. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că instanța de fond a ignorat prevederile dreptului material incidente, potrivit cărora cesiunea de creanță produce efecte din momentul încheierii contractului, cesionarul substituindu-se în drepturile cedentului, inclusiv în dreptul de a solicita executarea silită a creanței.
27. În acest sens, din actele dosarului rezultă că între creditorul inițial și recurent a fost încheiat un contract de cesiune a creanței, fiind anexate și actele de predare-primire, precum și anexele ce individualizează creanța transmisă, inclusiv cea rezultată din titlul executoriu vizat. Aceste circumstanțe, cel puțin la o primă analiză, confirmă existența unui raport juridic de succesiune cu titlu particular.
28. În pofida acestor probe, instanța de fond nu a analizat în mod efectiv validitatea, întinderea și efectele cesiunii, limitându-se la o concluzie formală privind inadmisibilitatea cererii, fără a verifica dacă sunt întrunite condițiile legale pentru înlocuirea creditorului în procedura de executare.
29. De asemenea, Colegiul reține că instanța de fond nu și-a exercitat rolul activ, neclarificând circumstanțele relevante ale cauzei și neasigurând o examinare completă și contradictorie a cererii, deși avea posibilitatea legală de a solicita explicații suplimentare sau de a dispune citarea părților implicate, inclusiv a cedentului sau a executorului judecătoresc.
30. Or, o astfel de abordare formală este contrară principiului accesului efectiv la justiție și exigențelor unui proces echitabil, în condițiile în care cererea viza valorificarea unui drept recunoscut de lege – dreptul cesionarului de a fi substituit în procedura de executare.
31. Având în vedere că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele relevante și nu a dat o apreciere juridică completă probelor administrate,

Colegiul consideră imposibilă soluționarea fondului cererii în instanța de recurs.

32. Prin urmare, pentru asigurarea unei examinări plenare și efective a cauzei, se impune casarea încheierii contestate cu trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, însă în alt complet de judecată.
33. La rejudecare, instanța de fond va urma să verifice în mod complet existența și valabilitatea raportului de cesiune, caracterul transmisibil al creanței, existența procedurii de executare și întrunirea condițiilor prevăzute de lege pentru înlocuirea creditorului, pronunțând o soluție legală și întemeiată în raport cu circumstanțele stabilite.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de recurenta SRL”FACTORY SOLUTIONS”.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 1 iulie 2025, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan